

Jógvan við Keldu um sínar mótstøðumenn:

Undirbrotligir og elendigir fyrrar!

vóru orðini, sum býráðsformaðurin, samkomuleiðarin og fólkaflaksmaðurin Jógvan við Keldu brúkti um mótstøðumenn sínar á almennum fundi í Klaksvík herfyri.

Mangur feroyingur mundi hvøkka við, og mangur norðingur rodna av skomm, tá ið hann mánakvøldið í valseðing hoyrði sjálfan býráðsformannin í Klaksvík, Jógvan við Keldu, rópa hesi orðini eftir valvunum hjá ávísnum flokki:

Hasir undirbrotligur og elendigu fyrrarnir har!

Tað er bara Óli, hava vit so mangan hoyrt fólkaflaksmenn siga. Tað er bara Óli, ið kann finna uppá at siga soverðið og skriva

soverðið. Vit aðrir í flokkinum eru hampamenn. Og nógva hava trúð hesum.

Men fleiri og fleiri feroingar hava langt síðani fingið eyguni upp fyri, at tað er ikki bara Óli, ið hugsar og skrivar soleiðis. At hatta er ein týðandi táttur, ja, kanska kjarnin, í øllum fólkaflaksarbeiði, er nú øllum Føroya fólki greitt, eftir at Jógvan við Keldu fyri opnari mikrofoni avdúkaði sonnu hugsan fólkaflaksmanna.

Hesaferð vóru tað valevni hjá einum ávísnum flokki, ið fingið heitið «Elendigir fyrrar» hongt upp á seg. Næstu ferð verða tað valevni hjá einum øðrum flokki.

Hesi vanvirðing av øðrvisi hugsandi, øllum teimum, ið ikki hava somu politisku meining sum teir sjálvir, vilja teir hava fólk at taka undir við.

Men Jógvan við Keldu, fólk taka ikki undir við skommuni. Skommuna eiga tit sjálvir. Og orðini: Hasir elen-

digu fyrrarnir har, fer Føroya fólk at minnst. Og norðingar fara at minnst tey valdagin.

Og munnu tað ikki vera nógvir veljarar, ið fara at aftra seg við at seta menn inn á ting, ið hava slíka vanærðisliga hugsan um síni medmenniskju?

Nei, vit mega vera varin og ikki lata slíkan hugsunarhátt koma at vera ráðandi her á landi, tí tað verður ringt at vera feroyingur.

A

Vallistar

At vallistar til býráðsvalið tann 8. desember 1988 fyri Tórshavnar kommunu eru til skjals á skrivstovu fólkayvirlitsins, Magnus Heinasonargøtu 12 og hjá Sjúrdi Nysted, lærara, í Kaldbak frá hósdegnum 10. november 1988 og til og við hósdegnum 24. november 1988, verður hervið gjørt kunnugt.

Kæra um gildi vallistanna verður at senda býráðnum innan 28. november 1988.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ

Kunngerð:

Gjort verður kunnugt, at valkort til nýtslu við Løgtingsvalið tann 8. november 1989 eru send øllum teimum, ið standa á vallistanum.

Um veljari ikki hevur fingið valkort í seinasta lagi 4. november 1988, verður hann biðin um at venda sær til fólkayvirlitið, M. Heinasonargøtu 12, tlf. 15160 lokal 182.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ

Lýsing

Veljarar verða biðnir um — fyri at lætta mest møguligt um avgreiðsluna — at hava valkort við, tá teir koma til valborðið.

Veljari, ið ikki hevur fingið valkort ella hevur mist valkort burtur, fær nýtt valkort á fólkayvirlitinum, ið hevur fólk á valstaðnum.

Valstýrið í Tórshavn,
3. november 1988.

V.v.
Jens Marius Poulsen
form.

Alment og privat mugu samarbeiða

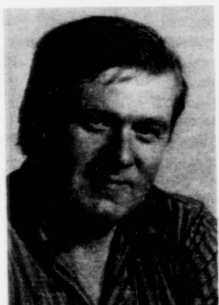
Fiskvinnupolitikkur má lagast eftir broyttum umstøðum við skilagóðari nýhugsan

Í grundsjónarmiðum javnaðarflokksins stendur, at øll hava rætt til arbeiði. Tað er eitt samfelagsmál, at tryggja øllum arbeiði og rættvísu úrtøku av arbeiðinum.

Her á landi er vinnulivið so hatta, at tað almenna oftast er við til at skapa tær figgjarligu fortreytirnar, meðan feløg og einstaklingar útvega sær skip og virki.

Møguleikarnir fyri figging eru beinleiðis stuðul, almenn verðhald og so figging frá peningastovnum.

Primera vinnulivið er í høvuðsheitinum fiskivinnan og idnaður í samband við hana.

Ólavur Heinesen, 40 ár, skipari og reidari,

Á hesum økinum eru vit komin rættiliga væl við og eru í nógvum ferum kappingarførið við aðrar.

Her eigur tað almenna og tað privata framhaldandi at hava álit hvørt á øðrum.

Fara vit eini 20–30 ár aftur í tíðina, so siggja vit, at tað í hesum tíðarskeiðinum kom ein hópur av skipum til landið.

Tað var hildið at vera eitt stórt framstig, og sjálvur var eg ein av teimum, sum kom at sigla við hesum bátunum. Hetta vóru teir sokallaðu stálinubátarnir, har mangur ungur drongur fekk sín skúla og seinni kom at vera við til at leggja lunnar undir nýhugsan í føroysku fiskivinnuni.

Hesir bátar komu, sum

eitt úrslit av privatum og almennum fyrirtakssemi.

Nógv er broytt síðani tá. Nú verður allur fiskur so at siga lagdur upp í Føroyum.

Spurningurin er so, um vit hava duga nógv væl, um tillagingin til broyttu umstøðurnar hevur verið nóg góð. Her hugsi eg m.a. um góðsku og javnari tilgongd til virkini.

Javnaðarflokkurin hevur havt ávirkan á tann politikk, ið hevur verið førður gjøgnum nógv ár. Nóg er komið av skafti, men enn eru stór tøk at taka.

Vit mugu tillaga okkara fiskivinnupolitikk til broyttar umstøður við

skilagóðari nýhugsan.

Javnaðarflokkurin vil til eina og hvørja tíð stuðla teimum, sum vilja vera við til at skapa eitt meira sunt og vælverkandi vinnulív øllum føroyska

samfelagnum at gogni.

Vis javnaðarflokkinum tí álit, tað fer at koma tær og øllum samfelagnum til góðar.

Ólavur Heinesen